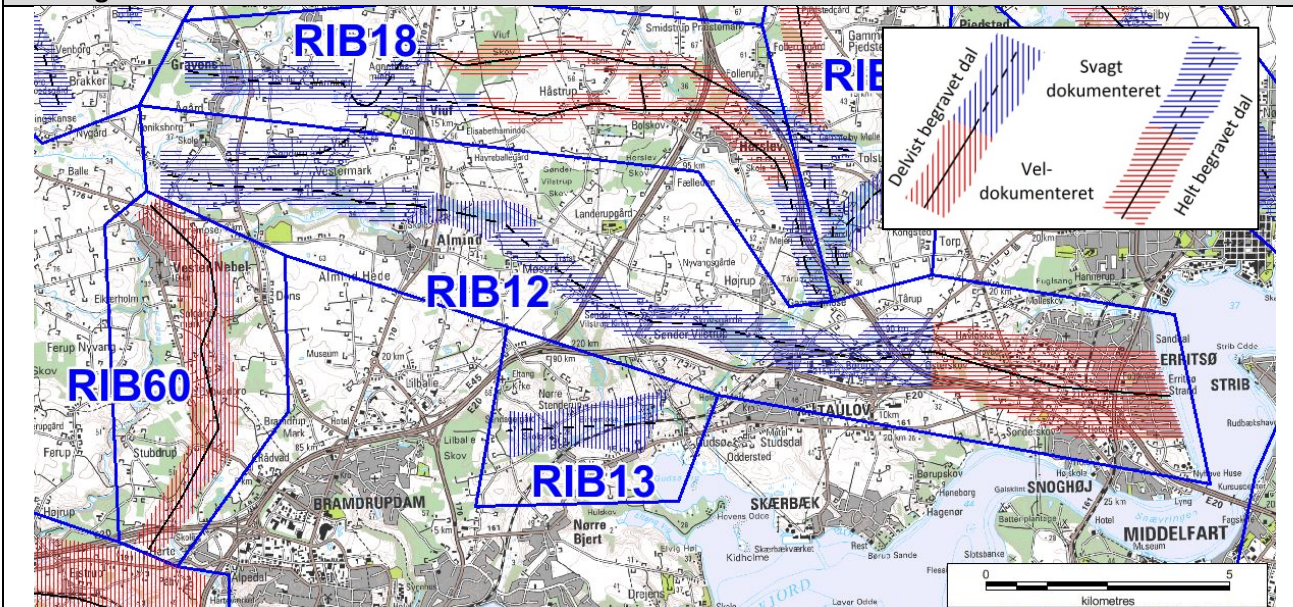

Oversigtskort:

Geologisk beskrivelse:

Der er mellem Erritsø og Almind kortlagt en *helt begravet* dalstruktur, der kan følges over en længde på 21 km. Dalen er kortlagt på baggrund af boreriger /1/ og TEM-kortlægning /2/ og /3/. Bredden af dalen varierer mellem 1 og 2 km og orienteringen er VNV-ØSØ. I den østlige del mellem Erritsø og Taulov består dalens skuldre og bund af glimmerler og fedt paleocænt ler, mens udfyldningen mest består af moræneler med indslag af smeltevandssand. Den største dybde er her mindst 100 m. I boreriger på dalflanken ved Erritsø Strand ses fyld af moræneler ned til kote -45 m og herunder 6 m groft sand, som hviler på gråt, paleocænt ler i kote -51 m. Længere mod vest, mellem Taulov og Almind, bliver dalen mindre dyb, og det kan ses i TEM-data /2/, /3/, at dalens bundrelief ondulerer kraftigt i længderetningen med tærskler, der nogle steder næsten når i niveau med terrænet. Dalen fremtræder primært som højmodstandsstrukturer i forskellige niveauer blandt lavmodstandslag med varierende modstande.

I den østligste del er dalen ikke kortlagt ved hjælp af TEM-undersøgelser, men er her alene kortlagt på baggrund af boredata. I Strib, på den østlige side af Lillebælt, er der i byens nordligste del fundet tætliggende boreriger med stor variation i prækvartæroverfladens kote. I boring DGU nr. 125.2180 ligger toppen af prækvartæret i kote -99 m, mens denne ligger i kote -8 m i boring DGU nr. 125.2206, 450 m længere mod øst. Disse to boreriger tyder på at, at dalen fortsætter fra Erritsø og på tværs af bæltet til Strib, da borerigernes placering svarer til en østlig forlængelse af Erritsø-dalens nordlige afgrænsning. Dog er der andre boreriger sydligere i Strib, som viser, at prækvartæret her kan findes i omkring i kote -22 m (DGU nr. 125.49), og hvis dalen fortsætter på tværs af bæltet er den i givet fald en del smallere end på Erritsø-siden.

På en seismisk linje udført på tværs af dalen vest for Almind, synes dalen at kunne erkendes ved omkring 4000 m. I TEM-data ses i samme område en Ø-V-gående højmodstandsstruktur mellem kote 30 og 50 m. Denne struktur tolkes at repræsentere dalen i dette område. Her er den således meget overfladenær.

Også i to seismiske linjer udført vest for Taulov synes dalens eksistens at kunne bekræftes (TAU1, TAU2, /5/).

Bortset fra noget af den vestligste del, som er sammenfaldende med Almind Ådal, kan dalen ikke erkendes i det nuværende terræn og er kategoriseret som en *helt begravet* dal. Under Almind Ådal er den begravede dal kategoriseret som *delvist begravet*.

Tolkningsusikkerhed:

Den østlige del af dalstrukturen kan i boredata /1/ tydeligt erkendes i kontrasten mellem kvartære aflejringer og tertiære aflejringer, og denne del kategoriseres under *veldokumenterede* dale. Afgrænsningen er dog relativt diffus. Den vestlige del af dalen kan ses i TEM-data, men er vanskelig at spore i boredata. Forløbet her betragtes som *svagt dokumenteret*.

Referencer:

- /1/ GEUS (2015)/ Jupiter-databasen
- /2/ WaterTech a/s (2000)/ TEM- og PATEM-kortlægning ved Follerup. Udført for Vejle Amt.
- /3/ GEUS (2015)/ Udtræk fra GERDA databasen, TEM-data.
- /4/ Rambøll (2004)/ Seismisk kortlægning ved Viuf. Udført for Vejle Amt.
- /5/ Rambøll 2001/ Slæbeseismiske undersøgelser i Vejle Amt. Kortlægning af begravede dale på 7 lokaliteter.